Dimarts 3 d'Advent

Text de l'Evangeli (*Mt* 21,28-32): En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble: «Però, què us en sembla? Un home tenia dos fills. I adreçant-se al primer, li diu: "Fill, ves avui a treballar a la vinya". Però ell, contestant-li, diu: "No vull"; bé que després, penedit, hi anà. Acostant-se a l'altre, li parla de manera semblant. Ell, contestant, diu: "Hi vaig, senyor"; però no hi va anar. Quin dels dos va fer la voluntat del pare?». Li diuen: «El primer». Els diu Jesús: «En veritat us dic: els publicans i les meretrius us passaran davant en el regne de Déu. Ja que vingué a vosaltres Joan en el camí de la justícia, i no el creguéreu, però els publicans i les meretrius el cregueren. I vosaltres, que ho veiéreu, tampoc no us vau penedir després, per tal de creure'l».

© Albada Editorial / evangeli.net

«"No vull"; bé que després, penedit, hi anà»

Mn. Jordi POU i Sabater
(Sant Jordi Desvalls, Girona, Espanya)

Avui contemplem el pare que té dos fills i diu al primer: «Fill, ves avui a treballar a la vinya» (Mt 21,28). Ell li respongué: «"No vull"; bé que després, penedit, hi anà» (Mt 21,29). Al segon li digué el mateix. Ell li respongué: «"Hi vaig, senyor"; però no hi va anar... (cf. Mt 21,30). El que és important no és dir "sí", sinó "obrar". Hi ha una dita que afirma que «obres són amors i no bones raons».

En un altre moment, Jesús donarà la doctrina que ensenya aquesta paràbola: «No tot el qui em diu: "Senyor, Senyor", entrarà en el regne dels cels, sinó el qui fa la voluntat del meu Pare que està en els cels» (Mt 7,21). Tal com escriví sant Agustí, «existeixen dues voluntats. La teva voluntat ha de ser corregida per tal d'identificar-se amb la voluntat de Déu; i no la de Déu doblegada per tal d'emmotllar-se a la teva». En català diem que un nen "creu" quan obeeix: creu!, és a dir, identifiquem l'obediència amb la fe, amb la confiança en allò que ens diuen.

Obediència ve de la composició "ob-audire": escoltar amb gran atenció. Es manifesta en l'oració, en no fer-nos "sords" a la veu de l'Amor. «Els homes tendim a "defensar-nos", a adherir-nos al nostre egoisme. Déu exigeix que, en obeir, posem en exercici la fe. A vegades el Senyor suggereix el seu voler en veu baixa, allí en el fons de la consciència: cal romandre atents per tal de distingir aquesta veu i ésser-li

fidels» (Sant Josepmaria Escrivà). Complir la voluntat de Déu suposa esdevenir sant; obeir no és ser simplement una titella en mans d'un altre, sinó interioritzar el que cal complir: i així fer-ho perquè “em dóna la gana”.

La nostra Mare la Verge, mestra en l'obediència de la fe, ens ensenyarà el mode d'aprendre a obeir la voluntat del Pare.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Quan el pecat està en l'home, aquest ja no pot contemplar Déu. Però pots curar-te, si vols. La fe i el temor de Déu han de tenir l’absoluta preferència del teu cor» (Sant Teòfil d’Antioquia)

- «Quan nosaltres siguem capaços de dir-li: —‘Senyor, aquests són els meus pecats, no els d’aquest o dels d’aquell... són els meus!; agafa’ls tu’, llavors serem aquest bell poble, que confia en el nom del Senyor» (Francesc)

- «Jesús va escandalitzar els fariseus menjant amb els publicans i els pecadors amb tanta familiaritat com amb ells mateixos. Contra aquells d’entre ells que ‘es refiaven d’ells mateixos, creient que eren justos, i menyspreaven els altres’ (Lc 18, 9), Jesús va afirmar: ‘No he vingut a cridar justos, sinó pecadors, perquè es converteixin’ (Lc 5,32). Va anar encara més lluny proclamant davant els fariseus que el pecat és universal, i que els qui pretenen no tenir necessitat de salvació s’enceguen ells mateixos» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 588)